

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: OT/263/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116000471
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2116000471.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom pre prípravné konanie JUDr. Mariánom Dunčkom na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 27. marca 2017 takto

rozhodol:

Obžalovaný
T. G., nar. XX.XX.XXXX v P.,
trvale bytom K., R. XXX/XX,

sa uznáva za vinného, že

hoci mu bol rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 1T/89/2015 zo dňa 01.07.2015, právoplatným dňa 01.07.2015, uložený okrem iného trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 42 (štyridsaťdva) mesiacov, dňa 25.12.2016 v čase medzi 15:00 hod. a 16:00 hod. z obce Šúrovce smerom na obec Zavar viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, ev. č. GA878CU, kde s vozidlom zišiel mimo cesty a následne bol kontrolovaný policajnou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Zavar,

teda

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

čím spáchal

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

a odsudzuje sa:

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 27.12.2016 pod sp. zn. 3Pv 463/16 obžalobu na T. G. pre skutok právne posúdený ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

hoci mu bol rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 1T/89/15 zo dňa 01.07.2015, právoplatným dňa 01.07.2015, uložený okrem iného trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní tri roky šesť mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 0T/127/2016 zo dňa 03.06.2016, právoplatným dňa 03.06.2016, mu bol uložený okrem iného trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní päť rokov, dňa 25.12.2016 v čase medzi 15:00 hod. a 16:00 hod. z obce Šúrovce smerom na obec Zavar viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, ev. č. GA878CU, kde s vozidlom zišiel mimo cesty a následne bol kontrolovaný policajnou hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Zavar,

V predmetnej veci na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie spočívajúce vo výsluchoch obžalovaného T. G. a svedkov T. G., D. B. (v rámci postupu súdu podľa § 2 ods. 11 veta prvá Tr. por.) a M. N. (na návrh obhajoby), ako aj boli oboznámené listinné dôkazy a tiež i vyžiadaný zvukový záznam súvisiaci s predmetnou trestnou vecou (v rámci postupu súdu podľa § 2 ods. 11 veta prvá Tr. por.).

*** Výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní ***

Obžalovaný T. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že mali ísť k priateľkiným rodičom medzi sviatkami. Mal dohodnutého šoféra - kamaráta ktorý ich mal odviezť na aute jeho mamy, ale ten sa nedostavil. Tak nakoľko to už bolo dohodnuté a čakali ich, tak sa dohodli, že priateľka bude šoférovať tam a naspäť. Po ceste z tej Šale poobede okolo 13:00-14:00 hod. už na pol ceste domov ju poprosil, aby zastavila, bolo to za Šúrovcami smerom na Zavar. Zastavila na kraji s tým, že pol auta bolo v jarku na krajnici. On vybehol von, vykonal si potrebu, nastúpil do auta, a keď sa začala rozbiehať, auto stiahla dolu do poľa, bolo mokro, tak potom pozeral, kde bude menej strmý svah smerom na cestu. Na základe toho išli cca 100-150 metrov po poli smerom na Zavar, tam chceli vyjsť, čo sa im skoro aj podarilo, ale začali sa zabárať do blata. Skúšal aj tlačiť, odhrabával hlinu, nevedeli sa dostať na cestu, priateľka volala ich kamarátke z dediny, či im vie prísť pomôcť - vytiahnuť ich. Išla v tom momente asi z práce, bola na blízku, zastavila sa pre jeho priateľku s tým, že idú do Dolného Lopašova, že jej tátko má veľkého džípa, otočia sa a prídu ich vytiahnuť. Čakal v aute 10-15, možno 20 minút, nevedel koľko prešlo, potom prišiel nejaký pán s tým, či potrebuje pomôcť vyjsť hore, podával mu lano, začal ho uväzovať na auto, a v tom prišla hliadka polície. Pristúpil k nim, pozdravil sa a povedal, čo sa deje, že zapadol a že sa nevie dostať na cestu. Vysvetľoval, čo sa udialo, boli na začiatku úseku, v mieste, kde auto prvýkrát zastavilo na krajnici, ukazoval mu aj koľajnice na poli. Pýtal sa ho, či jazdil on alebo či pil, na čo odpovedal, že nepije a ani nejazdil na aute s tým, že priateľka sa vráti čochvíľa a že išli pre veľké auto. Potom sa ho pýtali, či to je pravda, či majú zavolať nejakého technika na pachové stopy a potom sa dostali k tomu, že jazdil on. Jeho priateľka si odkladá peniaze na vodičák, ktorý zatiaľ nemá. Nevedel, čo sledoval tým, že to chcel zobrať na seba. Jeho priateľka sa volá M. N., má 23 rokov, trvale bytom v Šali a cca rok býva u nich. Vedel o tom, že v tom čase mal uložený trest zákazu činnosti.

Svedok T. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol členom hliadky OO PZ Zavar, presný deň si nepamätal. Boli privolaní cestou operačného dôstojníka OR PZ v Trnave na preverenie dopravnej nehody, kde vodič mal pravdepodobne jazdiť pod vplyvom alkoholu v smere od obce Šúrovce na Zavar. V tom čase sa nachádzali na konci obce Šúrovce v smere na Zavar, kde asi do dvoch minút sa dostavili na miesto. Na mieste sa nachádzalo motorové vozidlo, išlo o bielu Škodu Felícia a ešte jedno vozidlo tam bolo, ktoré chcelo obžalovaného vytiahnuť, nakoľko tvorilo prekážku v cestnej premávke. Potom vyzval obžalovaného, či je vodičom, pričom na mieste tvrdil, že vodičom nie je, že vodičom bola jeho priateľka a tak mu povedal, aby na miesto privolať svoju priateľku, nakoľko spôsobila DN a mala by zotrvať na mieste. Obžalovaný zavolať priateľke, ktorá mu uviedla, že je v Chtelnici, kde bývali, a potom mu s kolegom povedali, že nie je možné, aby sa vodič z miesta DN, ktorá sa stala 3 alebo 4 minúty pred ich príchodom, mohol dostať z miesta nehody preč. Obžalovaný im ukázal ako sa mala DN stať s tým, že šoférovala jeho priateľka. Prešli asi 100 metrov späť na smer Šúrovce, kde v pravom pruhu na krajnici bolo zjavne vidieť odkiaľ vozidlo vyletelo z cesty. Následne stopy pokračovali smerom na Zavar a dostali sa späť na miesto nehody, bolo teda zrejmé, že s tým vozidlom prechádzal rovno, ako keby sa snažil nájsť nejaké miesto, aby mohol prísť na cestu. Potom znova vyzval obžalovaného, aby zavolať svoju priateľku, aby vedeli ako majú konať pri tejto DN, potom sa obžalovaný priznal, že vozidlo

viedol on s tým, že si mal ísť zakúpiť nejakú práčku do Šúroviec, lebo sa im doma pokazila a že ho mal odviezť nejaký kamarát, ale z nejakého dôvodu ho neodviezol, tak išiel on. Bol teda vodičom. Tak ho vyzvali, aby sa vyjadril, prečo tvrdil niečo iné, inú variantu, kde obžalovaný uviedol, že mal niekoľkokrát zákaz činnosti a že aj toho času má zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Potom ho prelustrovali v lustračných systémoch, kde sa dozvedel, že obžalovaný nie je držiteľom vodičského preukazu, následne použili lustráciu cez operačné stredisko, kde sa cez operačného dozvedeli, že obžalovaný má zákaz činnosti. Potom ho obmedzili na osobnej slobode. Ďalej na otázky odpovedal tak, že v čase oznámenia tejto udalosti sa nachádzali za posledným rodinným domom z obce Šúrovce na obec Zavar. Možno do cca 10 minút boli na mieste, pričom obžalovaný sa nachádzal maximálne 2 km od miesta, kde boli v čase prijatia oznámenia. Nevidel obžalovaného jazdiť, prišli iba na miesto DN a vychádzal z toho, čo im na mieste tvrdil. V danom čase bolo poobede, je to veľmi frekventovaná cesta, je to hlavný ťah na Trnavu. Vozidlo obžalovaného sa nachádzalo zadnou časťou aj na ceste, čiže tvorilo prekážku v cestnej premávke. Obžalovaný na mieste tvrdil, že priateľka odišla do obce Zavar pre nejaký traktor, ktorý by auto vyťahol. Vravil mu, nech ju privolá na miesto DN, lebo je to jej povinnosť, a po chvíli, keď jej znova volal, tak uviedol, že je v Chtelnici, čo sa im už zdalo byť nereálne. Nepamätal si, či im vravel ako sa odtiaľ dostala.

Svedok D. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je osobou, ktorá dňa 25.12.2016 v čase okolo 16:00 hod. telefonovala na políciu ohľadom podozrivého motorového vozidla, ktoré sa nachádzalo medzi obcami Šúrovce a Zavar. V tom čase viedol motorové vozidlo na ceste v smere od Šúroviec do Zavaru. Počas tejto cesty spozoroval šmyky, ktoré viedli z cesty napravo do poľa. Neskôr o niekoľko sekúnd spozoroval na poli jazdiť auto, ktoré sa pohybovalo, išlo o bielu Felíciu, ktorá mala evidenčné číslo GA, číslo nevedel. Jazda bola spôsobom „rally“ - neprimerane rýchla. Toto vozidlo následne zabočilo doľava k hlavnej ceste, kde zaparkovalo ako keby v takom jarku. O pár metrov bol betónový výjazd, zdalo sa mu, že sa vodič snažil vyjsť na cestu a netrafil sa na ten výjazd. Vodič vystúpil z motorového vozidla a vyšiel hore briežkom na hlavnú cestu. Tento vodič mal oblečenú tmavú mikinu. Vodič bol skôr mužskej postavy, nevedel to ale presne určiť. Následne, keď už bol v Zavare, telefonoval na políciu, pretože spozoroval policajnú hliadku. Volal preto, lebo mal podozrenie, že vodič tej Felície bol asi pod vplyvom alkoholu alebo potrebuje iba pomôcť. Nevedel na 100 % povedať, či tam videl iba jednu osobu. Vedel však, že z auta vystúpila jedna osoba, boli to sekundy. Tá osoba bola strednej postavy, nižšia ako on, mohlo ísť o postavu okolo 170 cm. On má 196 cm. Oblečenú mal mikinu, cez hlavu ju mal natiiahnutú, bola tmavšej farby, mala aj kapucňu. To vozidlo sledoval behom pár sekúnd. Bolo vo veľkej vzdialenosti na poli, odhadom to bolo 300 metrov. Čo sa týka situácie keď bolo odparkované (keď stálo), tak vodiča s osobným morovým vozidlom míňal bezprostredne. Mohlo to byť do 10 metrov. Odkedy vzhliadol vozidlo prvýkrát až po situáciu, keď vozidlo malo zastať, ubehlo asi 20-30 sekúnd. Bola vtedy dobrá viditeľnosť. Svedok potvrdil, že na oboznámenom zvukovom zázname je jeho hlas.

Svedkyňa M. N. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že poobede sa s obžalovaným rozhodli, že pôjdu do Šale za jej rodinou. Mali dohodnutého aj šoféra. Bohužiaľ sa nedostavil. Rozhodli sa preto, že pôjdu sami. Išli na Felíciu do Šale cez Zavar, Šúrovce. Išli k jej mame a otcovi. Potom išli naspäť, nepamätala si presne, koľko bolo hodín. U mamy boli možno 45 min. a pol hodinu u otca. Rodičia spolu nebývajú. Išli naspäť a po ceste zastavila v Šúrovciach, obžalovaný tam išiel k nejakému kamarátovi ohľadom práčky. Potreboval ísť na WC na malú potrebu, tak zastavila medzi Šúrovcami a Zavarom. Ako zastavila a on nastúpil opäť do auta a zaradila jednotku, chcela sa pohnúť, ale potiahol ju doprava do toho jarku až cez pole. Na poli nechcela zapadnúť, aj obžalovaný jej hovoril, nech pridá, lebo zapadnú. Dala jednotku, dvojku, trojku. Po niekoľkých metroch chcela vyjsť na cestu, ale zapadli. Jedným kolesom bola na ceste, ale nepodarilo sa jej na ňu vyjsť. Potom nevedeli, čo majú robiť. Skúšali volať kamarátom. Kamarátka Kristína bola na blízku. Pýtali sa jej, či ich nevie odtiahnuť. Ona mala malé auto a nemala dlho vodičák. Jej otec mal väčšie auto. Chceli ísť k nej pre väčšie auto. Išla preto s Kristínou, ktorá prišla pre ňu na to miesto, pričom obžalovaný zostal pri aute. Išli smerom k nej. Po ceste v Zavare sa zastavila pri jednom kamarátovi, ktorý mal mať traktor, ale nebol ani doma. Ako dorazili k nej a čakali na jej otca, ktorý mal prísť z roboty, tak medzitým už volal obžalovaný a vravel, že prišli policajti. Samozrejme, že stresovali a chcela ísť hneď naspäť. Kristína chcela už počkať na otca, aby ich odtiahol. Stresovala preto, lebo obžalovaný nemal vodičák a ten nemala ani ona. Potom chvíľku na to volala už aj jeho mama. Jeho mama ju moc nemusí, ale zľakla sa proste. Tak sa dohodli, že Kristína povie, že šoférovala ona Felíciu. Pričom to bolo vlastne inak. Naspäť sa už nevrátili. Keďže sa bála, tak Kristína povedala, že to zoberie na seba. Nevedela prečo to potom nezobrala na seba. Ďalej asi išla na policajnú stanicu, tam kde už bol obžalovaný aj s jeho mamou. Ona zostala u kamaráta, u toho, ktorý mal pôvodne šoférovať, ešte

do Šale. To bol koniec dňa. Dodala, že počas celej doby šoférovala Felíciu ona. Odvtedy, ako zišli z cesty dovtedy kým od auta odišla preč s tou Kristínou, ubehlo pár minút, bola to možno minúta - dve. Po odchode z tohto miesta telefonovala s obžalovaným viackrát. Išli sami autom napriek tomu, že nik z nich nemal vodičský preukaz. Išli z Chtelnice do Šale. Nevedela uviesť, ako dlho táto cesta trvá, uviedla možno pol - trištvrté hodina. Ohľadom toho, ako zapadla, uviedla, že zastavila na okraji cesty na pravej strane medzi Šúrovcami a Zavarom. Potom obžalovaný potreboval ísť na malú potrebu, tak išiel. Keď nastúpil naspäť do auta, chcela sa pohnúť a potiahol ju to do jarku. Normálne zaradila jednotku, dvojku, trojku. Po zaradení nejaký čas išli vedľa jarku. Išli pár metrov, možno minútu maximálne. Potom chcela vyjsť naspäť na cestu, bola na ceste jedným kolesom, nevedela na cestu vyjsť. Bola na ceste ľavým kolesom. V tom čase nebolo na ceste veľa áut. Iné autá si nevšimla, nevedela, či išlo okolo nich nejaké auto. Nikto pri nich nezastavil, že by im chcel pomôcť. Neskôr uviedla, že auto zostalo odstavené pri ceste na poli. V ten deň mala oblečenú čiernu mikinu s kapucňou a čierne nohavice a botaskové čižmy. Tá ich priateľka Kristína bola na mieste hneď, bolo to behom možno 2-3 minút. Prvýkrát po odchode z miesta jej obžalovaný volal možno po 5-10 minútach. Nepýtal sa jej vtedy, kde sa nachádzala. Pýtal sa, kedy prídu. Išlo o to, aby počkali jej otca, ktorý býva v Dolnom Lopašove pri Chtelnici. Na miesto DN sa nevrátila, aj keď chcela, pretože Kristína jej povedala, aby nešli nadarmo, že to auto aspoň vyťahnu. Potom sa aj zľakla. Po poli prešla možno 100 metrov, možno 70-tkou išla. Mala zaradený tretí rýchlostný stupeň. Obžalovaný po tom, čo zapadli, sedel ďalej v aute a potom vystúpili a zavolali. Keď zapadli, bola asi tma, nepamätala si presne. Po tom, čo pre ňu prišla Kristína, išli smerom na Zavar. Ona prišla aj od Zavaru pre ňu. Nepamätala si, čo mal v ten deň obžalovaný oblečené. Ona bola ale v tmavom. Na otázku, prečo išli autom, keď ani jeden z nich nemal vodičský preukaz, koho to bol nápad, aby išla ona celú cestu, odpovedala, že už predtým išla viackrát bez vodičského preukazu.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj tieto listinné dôkazy: úradný záznam (č.l. 1), trestný rozkaz OS Trnava sp. zn. 0T/127/2016 (č.l. 17-18), rozsudok OS Galanta sp. zn. 1T/89/2015 (č.l. 19-23), dychová skúška (č.l. 27), evidenčná karta vozidla (č.l. 28), mapa (č.l. 59) a odpoveď KR PZ Trnava spolu s úradným záznamom (č.l. 64-65, 69).

Z oboznámených listinných dôkazov vyplynulo nasledovné:

Z úradného záznamu príslušníkov OO PZ Zavar (č.l. 1), t.j. aj svedka T. G., okrem iného vyplynulo, že dňa 25.12.2016 títo vykonávali (Ján G. spolu s kolegom U. T.) od 07:00 do 19:00 hod. hliadkovú službu v obvode OO PZ Zavar. Dňa 25.12.2016 v čase o 15:56 hod. prijali od OR PZ v Trnave oznámenie o podozrivom motorovom vozidle - bielej Škode Felícia, kde vodič podľa oznamovateľa mal jazdiť pod vplyvom alkoholu. V čase o 15:58 hod. vozidlo spozorovali v časti mimo vozovky v smere od obce Šúrovce na obec Zavar cca 100 metrov od družstva v Zavare. Vozidlo bolo v polohe dole svahom od vozovky, a to tak, že do hlavne cesty zasahovala len zadná časť vozidla. Neskôr zistili aj EVČ toho vozidla: GA878CU. Vozidlo patrilo C. G., čo vyplynulo aj z evidenčnej karty vozidla (č.l. 28).

Z trestného rozkazu Okresného súdu Trnava č. k. 0T/127/2016 zo dňa 03.06.2016, právoplatného dňa 03.06.2016 (č.l. 17-18), vyplynulo, že obžalovaný bol odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., pričom mu bol okrem nepodmienečného trestu odňatia slobody uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 (päť) rokov.

Z rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 1T/89/2015 zo dňa 01.07.2015, právoplatného dňa 01.07.2015 (č.l. 19-23), vyplynulo, že obžalovaný bol odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., pričom mu bol okrem nepodmienečného trestu odňatia slobody uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 42 (štyridsaťdva) mesiacov.

Z mapy - trasy od Šúroviec cez Zavar do Chtelnice, vytlačenej z www stránok google.sk/maps (č.l. 59), vyplynulo, že táto trasa meria 33,3 km a pri ideálnej premávke sa ňou dá prejsť motorovým vozidlom približne za 32 minút.

Z odpovede KR PZ Trnava spolu s úradným záznamom (č.l. 64-65, 69) vyplynulo, že KR PZ Trnava dňa 23.02.2017 na žiadosť zaslal súdu kópiu udalosti a nahrávku hovoru zo systému CordCom na priloženom CD, ktoré sa týkali konania obžalovaného zo dňa 25.12.2016 v čase o 15:52 hod. Z udalosti (ktorá sa nachádza na priloženom CD - ide o textový súbor na č.l. 69) súd následne zistil telefónne

číslo na oznamovateľa udalosti - svedka D. B.. Z udalosti bolo možné tiež zistiť, že oznámenie bolo telefonicky na Okresné operačné stredisko Trnava prijaté dňa 25.12.2016 o 15:52 hod. z telefónneho čísla 421918555233, informácia bola zaznamenaná príslušníkom operačného strediska - Petrom C. v čase o 15:53 hod. v znení: „oznámil, že pri ceste zo Šúroviec do Zavaru jazdí OMV zn. Škoda Felícia, bielej farby, EČ: GA... Vodič je v podnapitom stave. Je tesne pred Zavarom.“ Ako riešenie udalosti je uvedený výjazd s inštruktážou TALAR603 (išlo o volací znak hliadky polície v zložení T. G. a U. T.) v čase o 15:56 hod.

Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený aj zvukový záznam - nahrávka hovoru zo systému CordCom na priloženom CD, z ktorého vyplynulo jej nasledovné doslovné znenie (ide o presné slová, ktoré uviedol do telefónu svedok D. B.): „Dobry deň prajem, Kvinta pri telefóne. Prosím Vás pekne, teraz som išiel zo Šúroviec smerom do Zavaru a po pravej strane tam jazdí v roli nejaká biela Felícia, vyzerajú jak v podnapitom stave. Viete tam niekoho poslať, aby to preveril? ... Áno, a tesne pred Zavarom zo Šúroviec ako sa ide, tak po pravej strane tam po roli jazdí nejaká Felícia s galantskou značkou, biela Felícia, a vyzerajú jak v podnapitom stave ... Hm, a videl som v Šúrovciach hliadku ... Skúste, dobre. Ďakujem velice pekne. Majte sa. Dopo.“

*** Výrok o vine ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe, po jeho miernej modifikácii (vypusteniu časti skutkovej vety uvedenej v obžalobe), avšak bez zmeny právnej kvalifikácie, stal a že tento skutok spáchal obžalovaný Ján G..

Obžalovaný sa počas hlavného pojednávania bránil tým, že skutok nespáchal, resp. že motorové vozidlo v inkriminovanom čase (v ten deň) viedla jeho priateľka M. N. a on sa preto súdeného trestného činu dopustiť nemohol.

Prezentovaná obrana obžalovaného bola vyvrátená vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, ktorého výsledky boli v neprospech obžalovaného.

Súd na podklade vykonaného dokazovania neuveril tvrdeniam obžalovaného o tom, že motorové vozidlo viedla v inkriminovanom čase jeho priateľka M. N.. Neuveril ani jej výpovedi, ktorá uvedené potvrdzovala. Obžalovaný zároveň uviedol, že vedel o tom, že v tom čase mal uložený trest zákazu činnosti.

Je potrebné uviesť, že výpovede obžalovaného a jeho priateľky L. N. neboli vierohodné, nakoľko iné vo veci vykonané dôkazy ich tvrdenia spochybňovali a boli pre súd vierohodnejšie. Taktiež treba prihliadnúť na ich vzájomný blízky vzťah a aj na to, že obžalovaný s verziou o tom, že šoférovala jeho priateľka, prišiel až na hlavnom pojednávaní (v prípravnom konaní i pred súdom pre prípravné konanie v rámci realizácie tzv. superrýchleho konania na výsluchoch takúto skutočnosť neuvádzal a nemal tiež žiaden návrh na dokazovanie, ktorý by sa týkal vypočutia jeho priateľky).

Výpovede svedkov T. G. a D. B. v spojení s úradným záznamom zasahujúcej hliadky, ktorej členom bol aj T. G., ďalej v spojení so zvukovým záznamom zo systému CordCom zo dňa 25.12.2016 v čase o 15:52 hod. (keď volal na tiesňovú linku svedok D. B., ktorý potvrdil pravosť svojho hlasu), ako aj výpisu udalosti spísanej v súvislosti s týmto telefonickým volaním, presvedčili súd o dôvodnosti podanej obžaloby, t.j. že motorové vozidlo viedol skutočne obžalovaný a nie iná osoba. Časové súvislosti popisované obžalovaným a jeho priateľkou M. N. boli iné oproti časovým údajom, ktoré vyplývali z vyššie uvedených dôkazných prostriedkov, o ktoré súd oprel svoje odsudzujúce rozhodnutie, pričom ich vierohodnosť bola pre súd vyššia aj z toho dôvodu, že boli zaznamenané i vo forme listinných dôkazov, ktoré boli riadne oboznámené na hlavnom pojednávaní, pričom vo svojom súhrne všetky tieto dôkazy vytvorili logickú reťaz dôkazov svedčiacich o vine obžalovaného.

Konkrétne je potrebné zdôrazniť to, že obžalovaný uvádzal, že po údajnom odchode jeho priateľky z miesta udalosti (a to až potom, keď podľa vyjadrenia obžalovaného mal tento tlačíť auto a odhrabávať

hlinu, aby vyšli na cestu, a zároveň mali údajne po zapadnutí a nemožnosti sa dostať s vozidlom späť na cestu volať svojim kamarátom a žiadať od nich pomoc a samozrejme po pripočítaní času, koľko podľa ich tvrdení trvalo, kým na miesto údajne prišla ich kamarátka Kristína, ktorá mala následne miesto opustiť aj s priateľkou obžalovaného M. N.), podľa svojich tvrdení čakal v aute ešte 10 až 20 minút a potom prišiel na miesto nejaký pán, ktorý mu začal pomáhať, a až potom prišla hliadka polície. Na opačnej strane je však potrebné uviesť, že vykonané dokazovanie preukázalo, že telefonické hlásenie D. B. bolo prijaté na operačnom stredisku polície v čase o 15:52 hod., pričom v tom čase bol ešte len chvíľu od miesta, kde sa udalosť stala, pričom videl počas svojej jazdy v mieste udalosti aj to, že biela Felícia sa pohybovala po poli a snažila sa vyjsť na cestu, taktiež videl to, že z nej vystúpila osoba, s tým, že v čase o 15:56 hod. bola táto jeho informácia z operačného strediska postúpená hliadke polície, ktorá sa následne na miesto udalosti dostavila v čase o 15:58 hod. Teda bolo možné s určitosťou ustáliť, že od jazdy osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia po poli a od jeho zapadnutia až do momentu, kedy sa k nemu dostavila hliadka polície, ubehol omnoho kratší časový úsek ako uvádzal obžalovaný a svedkyňa Nikola N., pričom v takto krátkom čase podľa názoru súdu nemohlo dôjsť k takému priebehu udalosti tak, ako to na hlavnom pojednávaní popisovali obžalovaný a svedkyňa M. N..

Svedkyňa M. N. na hlavnom pojednávaní vypovedala tak, že si pamätala na súvislosti, ktoré vyplynuli z výsluchu iných osôb na hlavnom pojednávaní v dňoch 31.01.2017 a 16.03.2017, pričom na iné skutočnosti si skôr nepamätala alebo ich nevedela vôbec uviesť. Jej výpoveď bola podľa názoru súdu nepresvedčivá a ako taká bola urobená evidentne s úmyslom pomôcť obžalovaného vyvinúť sa z trestnej činnosti mu kladenej za vinu. Svedkyňa si napr. nepamätala, čo mal v ten deň oblečený obžalovaný, avšak uvádzala, že ona bola s určitosťou oblečená v tmavom a mala kapucňu. Práve svedok D. B. sa dňa 16.03.2017 vyjadroval k tomu, ako bola oblečená osoba, ktorá vystúpila z auta. Svedkyňa si nepamätala tiež to, či už v tom čase bola vonku tma, i keď ubehli len 3 mesiace od skutku. Taktiež uviedla, že po tom, čo zapadli, sedeli ešte v aute a vystúpili z neho spoločne, pričom opätovne z výpovede svedka D. B. je zrejmé, že z auta vystúpila hneď po tom, čo zapadlo, iba jedna osoba, čom mal možnosť vidieť na vlastné oči. Svedkyňa tiež vypovedala rozporuplne v tom smere, že na jednej strane uviedla, že na ceste bola s ľavým kolesom auta, keď sa pokúšala dostať na cestu, avšak zároveň uviedla, že auto zostalo odstavené pri ceste na poli. Nevedela ani sama od seba bližšie popísať, v akej polohe skončilo auto po zapadnutí. Tiež uvádzala, že v tom čase nebolo na ceste veľa áut, pričom iné autá si nevšimla a nevedela, či išlo okolo nich nejaké auto, avšak zároveň uvádzala, že nikto pri nich nezastavil, že by im chcel pomôcť.

Z rozboru skutkovej podstaty trestného činu - prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. vyplýva, že toto ustanovenie chráni záujem na riadnom výkone rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci. Zákonný znak „marí alebo podstatne sťažuje“ treba vykladať tak, že rozhodnutie, ktoré má byť vykonané v čase činu, v dôsledku konania páchatela nie je vykonané a nemožno ho vykonať, alebo bolo vykonané za podstatne sťažených podmienok. V prípade prvej alternatívy to však neznamená, že výkon rozhodnutia bol úplne zmarený, t.j. že by už nebolo možné rozhodnutie vôbec vykonať. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní, ktoré spočíva v marení alebo podstatnom sťažovaní výkonu niektorých rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci. Pod pojmom súd sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie okresný súd, krajský súd, Najvyšší súd Slovenskej republiky a Špecializovaný trestný súd. Podľa písm. d/ ide o zákaz výkonu určitej činnosti, ktorý je uložený buď rozhodnutím súdu (§ 61), alebo rozhodnutím príslušného orgánu v správnom konaní (napr. priestupkovom konaní podľa zákona o priestupkoch).

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní a ich právneho posúdenia, ako to bolo rozvedené vyššie, bolo preukázané, že obžalovaný Ján G. maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti (konkrétne rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 1T/89/2015 zo dňa 01.07.2015, právoplatným dňa 01.07.2015), a preto ho súd uznal vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., keď boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Súd bol tiež toho názoru, že tresty zákazu činnosti uložené súdmi nemôžu plynúť popri sebe a je potrebné použiť súdnu prax, aká je u trestu odňatia slobody, t.j. po výkone v poradí prvého právoplatného trestu nastupuje trest v poradí druhý. V danom prípade s poukazom aj na skutočnosti uvedené v odpise registra trestov plynul v čase spáchania tohto trestného činu obžalovanému trest zákazu činnosti, ktorý mu uložil

Okresný súd Galanta rozsudkom č. k. 1T/89/2015 zo dňa 01.07.2015, právoplatným dňa 01.07.2015, a preto v tomto smere došlo k pozmeneniu skutkovej vety oproti podanej obžalobe, avšak bez narušenia totožnosti skutku oproti podanej obžalobe.

Obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť záujem ním chránený, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania, keď aj sám obžalovaný uviedol, že vedel o tom, že má zákaz činnosti.

Na strane obžalovaného Jána G. neboli zistené žiadne okolnosti vylučujúce jeho trestnú zodpovednosť (§ 22 a § 23 Tr. zák.).

*** Výrok o treste ***

V súvislosti s výrokmi o treste boli na hlavnom pojednávaní oboznámené nasledovné listinné dôkazy: trestný rozkaz OS Galanta sp. zn. OT/32/2015 (č.l. 24-26), odpis RT (č.l. 30-31), register priestupkov (č.l. 33) a evidenčná karta vodiča (č.l. 35-39).

Z oboznámených správ o povesti obžalovaného vyplynulo nasledovné:

Obžalovaný bol v minulosti opakovane súdne trestaný pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia (spolu 10x), ide tak o tzv. špeciálneho recidivistu, ktorý sa tejto trestnej činnosti dopúšťa napriek právoplatne uloženým a vykonaným trestom, pričom mu boli ukladané rôzne druhy trestov - podmienkové, peňažné, bolo mu taktiež upúšťané od uloženia súhrnných trestov, v prípade všetkých odsúdení za tento prečin mu boli uložené aj tresty zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, pričom prvý nepodmienečný trest mu bol uložený právoplatne dňa 09.06.2013 a z výkonu tohto bol neskôr podmienkovo prepustený a v skúšobnej dobe sa osvedčil. Posledný nepodmienečný trest obžalovaný vykonal dňa 15.02.2016 (vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/89/2015), pričom sa potom opätovne tejto trestnej činnosti dopustil dňa 01.06.2016 a bol za to odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/127/2016, ktorý trest doposiaľ nenastúpil, i keď odsúdenie je právoplatné ku dňu 03.06.2016. Uvedené skutočnosti, ako aj viaceré priestupkové postihy obžalovaného (v priestupkovom konaní na ODI Galanta bol dňa 09.06.2011 tiež postihnutý za to, že viedol dňa 02.05.2011 motorové vozidlo počas zadržania vodičského preukazu) vyplývali aj z evidenčnej karty vodiča a registra priestupkov. Obžalovaný sa dopustil dňa 10.09.2016 aj priestupku na úseku cestnej premávky, kedy bol postihnutý blokovou pokutou za to, že jeho vozidlo stálo v zákaze zastavenia a státia, čím aj bránilo vo výjazde z parkoviska. Jedenkrát bol tiež odsúdený aj pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 100 hodín, avšak bol mu neskôr nariadený výkon časti náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 14 dní.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák. - už bol za trestný čin odsúdený, pričom z pohľadu jeho trestnej minulosti je obžalovaný jednoznačne tzv. špeciálnym recidivistom, ktorý opakovane pácha totožnú trestnú činnosť napriek predošlým odsúdeniam a vykonaným trestom) a naopak žiadnu poľahčujúcu okolnosť, dospel k záveru, že obžalovanému T. G. je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov (t.j. skoro v strede upravenej trestnej sadzby trestného činu podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., keď trest mohol ukladať po úprave podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. v sadzbe od 8 mesiacov do 2 rokov) so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a iné zaradenie sa v jeho prípade súdu nejavilo ako potrebné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.). Tento (primárny) trest súd považoval za primeraný vzhľadom k vyššie prezentovaným okolnostiam prípadu. Súd dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného bude naplnený len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, keď s poukazom opakované spáchanie toho istého trestného činu, dokonca v čase krátko po tom, čo mu bol v inej jeho trestnej veci uložený za ten istý trestný čin takisto nepodmienečný trest odňatia slobody, mal za to, že je potrebné na obžalovaného pôsobiť uložením práve takéhoto trestu. Obžalovaný je zjavne nenapraviteľným páchatelom, nakoľko napriek opakovaným postihom za totožné konanie, tieto nemajú na neho žiaden vplyv, svoje protispoločenské

konanie neustále opakuje, a to aj po tom, čo vykoná tresty a sankcie, ktoré mu sú ukladané. Preto nepodmienečný trest odňatia slobody v jeho prípade bolo potrebné uložiť vo vyššej výmere, aby tak bol naplnený účel tohto trestu. Keďže obžalovaný tiež spáchal trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd mu uložil zároveň aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, ktorého výmeru považoval z totožných dôvodov ako v prípade trestu odňatia slobody za primeranú okolnostiam prípadu. Takto uložené tresty podľa názoru súdu istotne splnia svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Súd tiež nezistil splnenie podmienok na uloženie v poradí ďalšieho trestu či ochranného opatrenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.